

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte sit i pressen afgivne løfte om, at der ikke kommer til at sejle olietankere i Hurryfjorden og Scoresbysund i forbindelse med olieprojektet i Jameson Land i Østgrønland?«

Begrundelse

Som et svar på den miljøkritik, der er rejst i debatten om olieprojektet i Jameson Land, har ministeren i Jyllands-Posten den 13. december 1984 i en artikel skrevet, at »der kommer altså ingen (gentager: ingen) »kæmpemæssige supertankere« til Scoresbysund«.

Dette må forstås som et klart løfte om, at olien fra et eventuelt olieeventyr i Jameson Land ikke skal fragtes med tankere via Hurryfjorden og Scoresbysund.

Dette kunne der ikke opnås tilsagn om under folketingets behandling af lovforslagene om olieaktiviteter i Grønland. Tværtimod udtrykte hr. Preben Lange det således: »... hvis der bliver fundet olie i Jameson Land, skal vi her fra talerstolen igen debattere, hvordan transporten skal foregå, men den tid den sorg« (folketingets forhandlinger 1984-85, sp. 2686). Men nu synes ministeren jo ved sit indlæg i Jyllands-Posten endelig at have givet klart svar i sagen, således at der dermed er skabt sikkerhed for, at der ikke kommer tankskibstransporter i det særdeles sårbare havmiljø i Hurryfjorden og Scoresbysund.

Svar (8/1 85):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Med adresse til en Greenpeaceartikel i Jyllands-Posten den 11. december 1984 skrev jeg i samme avis den 13. december 1984 bl.a.:

»I forbindelse med den nu besluttede olieeftersøgning i Jameson Land omtales således den lokale modstand mod en forsyningsbase i Hurry Fjord/Scoresbysund, og som årsag anføres, at »man frygter, at de kæmpemæssige supertankere vil jage sæler og hvaler væk«.

Realiteterne bag dette er, at de danske og grønlandske myndigheder har været enige om at tillade, at der i efterforskningsfasen en gang om året, nemlig i den isfri periode, ankommer ét à to skibe til forsyningsbasen og

ilandsætter materiel og forsyninger og derefter forlader området igen, dvs. gennemfører helt den samme sejlads som de KGH-skibe, der på samme tid ilandsætter de årlige forsyninger til Scoresbysund-befolkningen.

Det her beskrevne er den eneste besejling, der er taget stilling til fra myndighedernes side.

Der kommer altså ingen (gentager: ingen) »kæmpemæssige supertankere« til Scoresbysund«.

Som det ses, vedrører ovenstående de aktiviteter, der er grundlag for at tage stilling til i dag, dvs. efterforskningsaktiviteterne. Hverken jeg eller Grønlands hjemmestyre har derimod taget stilling til godkendelse eller ikkegodkendelse af eventuelle fremtidige olieudvindingsaktiviteter, for hvilke der selvsagt først kan udarbejdes planer, når/hvis der findes olie og de nærmere omstændigheder for eventuel udvinding er blevet nøje vurderet.

Spm. nr. S 442

Til *justitsministeren* (13/12 84) af:

Lenger (VS):

»Med hvilken lovhjemmel kan det begrundes, at Århus kommune har større ret til at udlevere ellers fortrolige personoplysninger til politiet, blot fordi kommunen selv har indgivet en politianmeldelse mod en personkreds, der i det højeste kun kan være delvis sammenfaldende med den kreds, hvis navne er udleveret til politiet?«

Begrundelse

I ministerens svar af 23. november 1984 på spørgsmål nr. S 280 fra folketingsmedlem Thoft henholder ministeren sig til en udtalelse fra registertilsynet, hvori tilsynet tillægger det selvstændig vægt, at kommunen selv har indgivet en politianmeldelse.

Spørgeren mener, at den enkelte borgers krav på sikkerhed og diskretion omkring det offentlige oplysninger må defineres objektivt. Det vil sige, at sikkerheden og diskretionen ikke kan være afhængig af, hvad Århus kommune i øvrigt måtte beslutte om dette eller hint.

I den konkrete sag valgte Århus kommune at indgive politianmeldelse mod en gruppe borgere, som havde udført et arbejde, som